

UJVIDÉKI HÍRLAP

Az ujvidéki nemzető munkapárf hivatalos közlönye.

Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Most a falu

az ur s mintha csak vissza akarná adni azt a kicsinyést, lenézést, gunyt és kifigurázást, amelyivel jobb időkben a városiak csipkedték. Mindazért, amiben a város mögött van — és a minék most a város se tud nagyon örülni a különféle látványosságokról, még ha azokat nagy, kulturális célok szolgálatában állóknak mondják is, az aszfaltért, a kávéháerti és egyébért, aminek kultura és kényelem a neve, most kárpolitást kap abban, hogy neki van baromfia, tojása, élelmiszere, a városnak meg nincsen.

Ha a dolgokat nem a szük körre szabott helyi érdekek korányoznák, hanem az a nézőpont, hogy mindenki minél nagyobb mértékben segítsenek, minél kevesebb és minél kisebb legyen a nyomorúság, akkor a hatósági szerveknek a falun kellene kezdenie. A falu szájától nem akarja senki se elvenni azt, a mit nézik a tyukok oly bőkezűen tojnak és a mit a kert olyan dusan ad, hanem a fölöslegekre rár kellene tenni a hatóságnak a kezét, a vidék hatósága vegye át, természetesen nem árlicitálással, hanem megszabott árák mellett és kényszerrel a fölösleget és adja át a város hatóságának. Ez azután megadná a létfoglata a város közlelmezésének.

Megkezdődött most a könyörtelen, másal nem törödő önvédelem, hogy akinek módja van rá, falusi rokona, ismerőse, az mégis megszerzi magának faluiról az olcsóbb élelmet. Mindennek meg kellene szünni és meg is szünnék, mihelyt olyan törvénynak rendelkezést bocsátanának ki, hogy a falu mindenzt, a mit maga nem fogyszt, köteles megszabott áron a hatóság rendelkezésére adni, a hatóság pedig a városok közélelmezésére ugyanolyan áron átádná.

A mit megcsináltak nagyban a gabonával a Haditermény Részvénnytársaság formájában, ugyanazt megkellene szervezni — gyorsan, igen gyorsan! — az egyéb, falun termelt élelmi cikkekben. Ezt annál inkább meg kellene csinálni, mert a városok közélelmező szerveitől alig lehet kívánni, akármennyire szükséges, azt az eleven kereskedői érzékét, amelyivel az exportörökkel folyhetnék a versenyt és a kinálkozó jó alkalmakat a tömeges és olcsó beszerzésekre fólihasználhatnának.

Ujvidék és a harmadik hadikölcsön.

— Beszélgetés Balassa Henrikkel. —

Vilmos német császár hadseregének legidősebb fegyvertényei mellé állította a harmadik német hadikölcsön szemkáprázatot sikrét. A tizenkét milliárd nemесak a német nép anyagi erejét, erős, nemzeti egységben való egybeforraszt jelenti, hanem kifejezője egyuttal minden német ember állampolgári öntudatának, a német szolidaritásának, amely többé már nem hiszi, hanem *tudja*, hogy csak győznünk lehet.

A második esztendőbe hajló háború meghozta nálunk is a harmadik hadikölcsön szükségséggét. A hadviselő állam harmadszor is a magyar néphez fordul, amely a két első alkalommal oly ragyogó példáját adta céltdatos hazafiságának, igazságos háborunk győzelmébe vetett hitének. Hábúros és közigazdasági helyzetünk az első két hadikölcsön felvételének idejében távolról sem volt olyan jó, mint ma. Sem katonáink, sem a polgárok nem tanultak bele annyira a háboruba, nem tudtak annyira beleélni magukat az állapotokba, mint ma, a két hadikölcsön eredménye mégis felülmúlt minden várakozást.

Milyen lesz a harmadik hadikölcsön eredmény? Joggal foglalkoztatja ez a kérdés minden magyar embernek az érdeklödését, mert hadvezetőségünk bőlcsességen, katonáink vitézségen, a polgárság produktív munkáján kívül ennek a hadikölcsönnek sikere a legfőbb biztosítéka végső győzelünknek.

Ujvidék polgárságának egy diszciplinával nagyban a gabonával a Haditermény Részvénnytársaság formájában, ugyanazt megkellene szervezni — gyorsan, igen gyorsan! — az egyéb, falun termelt élelmi cikkekben. Ezt annál inkább meg kellene csinálni, mert a városok közélelmező szerveitől alig lehet kívánni, akármennyire szükséges, azt az eleven kereskedői érzékét, amelyivel az exportörökkel folyhetnék a versenyt és a kinálkozó jó alkalmakat a tömeges és olcsó beszerzésekre fólihasználhatnának.

Most, hogy a harmadik hadikölcsön jegyzésére kerül a sor, az Ujvidéki Hírlap a helybeli pénzügyi helyzet legalaposabb ismérőjéhez, Balassa Henrikhez, az

Ujvidéki Takarékpénztár elnök-vezérigazgatójához fordult, kikérve az ő véleményét a harmadik hadikölcsön ujvidéki eredménye felől.

Balassa Henrik munkatársunk előtt a következőkben volt szives véleményét elmondani:

— A harmadik hadikölcsön sikeréhez kétség nem férhet. Stratégiai, diplomáciai s közigazdasági helyzetünk schasem volt oly kitogástanul jó, mint jelenleg, a mi hadikölcsönnek elhelyezésénél termézeteszerűleg döntő fontosságú. De azonkívül is a közönség már tudja, hogy a hadikölcsönkötvény jegyzése nem áldozatot jelent, hanem jó üzletet. Az államnál jobb és biztosabb adós nincsen, s emellett olyan kamatot kínál, amelyet a hadikölcsönbe fektetett tőkének, a minónél különölt képzeli sem lehet. A hadikölcsön-kötvény tiszta hozádála 6·28%, a záradékolt daraboké pláne 6·67%, vagyis annyi, a mennyit egy állampapír sem hoz. Ezek köztudomási tények, melyek a laikus publikum előtt is ismeretesek. De a hadikölcsön jegyzésének előnyeit nemcsak ebben látom, hanem abban is, hogy az árfolyama a háború befejezete után egy-két évre, a mikor a háború pusztításának helyrehozatalára fordított tőkék maguk is újabb tőkéket fognak termelni, okvetlenül fől fog szökni. Vagyis a mai tökeelhelyezés amellett, hogy hat százalékon felül kamatozást hoz, egy tekintélyes kurzusemelkedés-sel is kiegészít.

— Az ujvidéki jegyzés sikerében erősen bizom, és erős hitem, hogy a harmadik jegyzés nem fog a másodiknak mögötte maradni, a mint a második jegyzés is felülmulta az elsőt. Bizalmasan főleg arra alapítom, hogy Ujvidék közönsége még nem vette ki a két előbbi jegyzéssel azt a részt, a melyet vagyoni ereje a hazafias cérra fordítani enged. A jövő ésszel folytatott gazdálkodás egyrészt, a hazafias köteles-

ségteljesítés másrészt valószínűleg oly tőkéket fog a győzelmesen hadakozó állammak a rendelkezésére bocsátjani, a melyek érthetetlen okokból saját érdekeket neglizálva és egyenesen hazafiatlanul a hadikölcsön jegyzésétől tartózkodtak. Abból a 25 millió koronát meghaladó összegből, a mely az első két hadikölcsön jegyzésnél mint ujvidéki jegyzés szerepel, vajmi csekely hányad esik Ujvidék városának lakosságára. Ujvidék környéke szolgáltatta a milliói nagy részét, nem pedig a város polgársága. A két első jegyzés csupán azt mutatta, hogy Ujvidék gazdasági hálózata messze vidékre ér el, de a város lakosságának igazi anyagi erejéről nem adott hű és megbízható képet. Kár volt a két első jegyzés egyes tételeit nem publikálni, mert csak így lehetett volna megállapítani, hogy az ujvidéki polgárságnak földbirtokos része, mennyit fektetett hadikölcsönkötvényekbe. De anélkül, hogy az egyes jegyzéset ismernök, megállapíthatjuk, hogy a jövőn gazdálkodásnak s hazafias készségek példáját csak a nagykereskedők adták. És ez aztán fényes példa volt s ragyogó. De hol lehet a fundált vagyonok tulajdonosainak nevét megtalálni? Hol maradtak a földbirtokosok jegyzései, dacára, hogy a háború óriási, nem remélt jövedelmeket hozott nekik? Azt hiszem, hogy a jövőn ész és a hazafias lelkismeret szava megfeszít majd bennük most, amikor termésüket értékesítvén nagy pénzböngében usznak.

— Ezért hiszem, hogy az ujvidéki harmadik hadikölcsön jegyzés sikere nagyobb lesz, mint az első kettőé. Az eddigi mulasztást helyrehozandó új nevek és tőkék fognak jelentkezni, a mi ha megötönen, a mostani hadikölcsön-jegyzés fényes sikere már eleve is biztosítva van. A vezetésem alatt álló *Ujvidéki Takarékpénztár*, mely az első két kölcsönből öt millió koronánál többet helyezett el, majd kizárolag helybeli polgároknál, még nem kezdte meg propagandáját, de már másfél milliónál több jegyzést vették fel előjegyzésbe a harmadik hadikölcsönre. S azt hiszem, hogy ez összeg tetemesen fog

nöni anélkül, hogy betéti állományunk alattá szenvedne. Az előbbi hadikölcsönök jegyzések több mint két millió koronát fizetteknek ki a betéteinkből, s ennek dacára a betéteink oly magasságot értek el, mint azelőt soha, még a balkáni háború előtti időben sem. A hadikölcsön jegyzéskor kevesebbetik, természesen leg, a betéti állományunk, de alig 1—2 hónapra rá helyreáll a régi magassága.

— Ujvidék polgársága tökeerős, gazdag: a harmadik hadikölcsön fénysesen fog sikerülni, ha mindenki — lett légen ez bármely rangú, vallású vagy nemzetiségi — csak a kötelezettséget teljesít.

Mikor lesznek Ujvidéken az új sorozások?

Az Ujvidéki Hirlap már ismerte a honvédelmi miniszterek a 19-42 éves népfölkelő összeirásról és újrasorozásáról kiadott rendeletét. A rendeletet, amely tegnap érkezett le Ujvidék városához, egyelőre csak áltatános érvényű intézkedéseket tartalmaz, de nem terjesztedik a részletekre, amelyeket egy későbbi rendelet fog precízírozni.

A honvédelmi miniszter rendelete az összeirások és sorozások idejét tudaváveben október 27-től december 31-ig terjedő időre állapítja meg. Arra a kérdésre, hogy Ujvidéken mikor fog végbemenni a sorozás, illetékes helyen a következő felelet adták:

— A miniszteri rendelet a sorozások idejét október végétől december végéig terjedő időre állapítja meg. Ennek a két időhatárnak a keretén belül ejtjük meg mi is az összeirást és sorozást. Az összeirás nem ugy mint Budapestben, kiképzésből lapokkal, hanem a régi módon, jelentkezés alapján fog megtörténni. Hogy ez mikor fog megtörténni, arra naprát pontosságával felelni nem lehet.

— Éppoly kevessé lehet már most megjelölni a szemlék megtartásának pontos idejét, mert ez nem csupán a katonai ügyosztálytól és a városi hatóságtól függ. A katonai ügyosztály előbb érintkezésbe lép a honvédkiegészítő parancsnoksággal, amelynek szintén még csak ezután megállapítandó munkatermével összhangban határozzuk el a sorozások idejét.

— Ilyen körülmenyek között természetesen lehetetlen határozott feleletet adni. Annyi azonban valószínű, hogy Ujvidéken — csak ugy, mint eddig is rendszerint történni szokott, a miniszteri rendeletben megengedett határidőnek legelején fogjuk megjejeni ugy az összeirást, mint az újrasorozást.

MELEG RUHÁT A KATONÁKNAK!

Ez a pár szónyi kérelem nem szorul bővebb fejtégetésre!

Amit kérünk az hazafias kötelesség és a szív paransa!

Aki bármely katonát felruház, ilyen cselekszik, mintha harcban álló saját vérét védené a tél zordasága ellen!

E szerint cselekedjék mindenki!

A következő felvilágosításokat adjuk!

1) A főispáni hivatal azoknak, akik nála jelentkeznek, olcsó, gyári áron, kg.-onkint 15 koronáért, rövid idő alatt beszerzi az országos hadsegélyző bizottság után az igényelt gyapjufonalat. De figyelmeztet arra, hogy az így szerzendő fonál csak a katonák meleg ruhájának elkészítésére forditható és azzal kereskedni tilos.

2) A főispáni hivatal gondoskodik arról is, hogy akik nála fonalat vásároltak, azt, ha maguk fel nem dolgozhatják, — kötésre adhassák ki olyanoknak, akik fonalat nem vásárolhattak ugyan, de munkájukat dijtalannal felajánlották.

3) A főispáni hivatal arról is gondoskodik, hogy az alanti utmutatás szerint kötődő hollmik, vagy egyéb ruházati adományok (selyem-, vagy puha gyapjuszövet, vagy ilyenből való kész ruhadarabok), ha azokat a közönség a főispáni hivatalba hozza, — felküldessenek a honvédelmi miniszteriumba.

4) A főispáni hivatal végre minden gyapjuvasárlónak, minden téli holmit adakozónak és minden dijtalannak kötésre válalkozott egyénnek a nevét — a közönség nyilvános elismerése végett — az idén is közli a lapokban.

Síessen mindenki a maga jelentkezését a válaszszelvénnyen megírni és azt a főispáni hivatalba (városháza I. em. 20. ajtó) hozni, vagy küldeni.

Hazafias tisztelettel:

Az „Ujvidéki Hadsegélyző Bizottság” nevében

Matkovits Béla
főispán.

Milyen meleg ruhát készítünk vagy adjunk katonáinknak?!

I. Gyapjufonalból:

1) Sált, melyet, hogy a nyak és fül védhető legyen, körül-

belül 250 cm. hosszura és 25 cm. szélesre kell kötni.

2) Érmelegetőt, melyet 30 cm. hosszura és úgy kell kötni, hogy a hüvelykujj számára oldalnyílása legyen.

3) Térdvédőt, melyet 45 cm. hosszura és a középtájon a térdkalacs számára megfelelő dudorodással kössünk.

II. Selyemből vagy puha gyapju-szövetből:

1) Kérünk akár ujj, akár használt állapotban olyan darabot, melyeket a hadsegélyző bizottság feldolgozthat.

2) Selyemből, vagy puha gyapjuszövetből való kész ruhadarabokat, bélést stb.

Piaci kérdések.

Szemle a vidéki városokban.

A piaci panaszokhoz és kesegésekhez mindig hozzákapcsolódnak azok a töprengések, hogy lehetne segíteni a bajon?

Ezer és ezer gondolat, száz és száz indítvány merül fel, a hatóság így tegyen, a hatóság ezt rendelje el, a hatóság ezt vagy azt tegye.

Mint a multban már ismétetlen megírtuk, most is ismertetjük azokat az eszközököt, amelyekkel más városok igyekeznek elől állani áremelkedésnek.

Bajok és panaszok tekintetében az aradi, temesvári vagy nagyváradi piac hű kopija mindenben az ujvidékinkek, vagy megfordítva, mindegy. Ezeket szükségtelen bemutatni, ellenben érdemes foglalkozni azokkal a hatósági intézkedésekkel, amelyek hivatva lennének ezek lelküzdésére.

A hoshiánya ellen.

Szinte minden város piaca abban a betegségben szennyezett, mint a minden. Nincs has és ami van, az drága. Legnagyobb a hiány a sertéshusban s legjobban megakad a kereskedelem a szalonával.

Arad város közelmezési bizottsága tudomást szerzett arról, hogy a katonáság elvezethető szóránt hussal rendelkezik, amely kellő elkészítés után éppen olyan izletes, mint a friss bus s beszerzési ára jóval olcsóbb. A bizottság a hadügymíniszterhez fordul, hogy az aradi helyőrség részére szállított dán husból engedjen át 10 hordalék, hogy a lakosság között árusítás.

A hatósági élelmezési üzlet holländiai szórt halat árul s ez bevált. Egy kiló hal 1 korona 80 fillér s kitűnő tápláléknek bizonyult, a közönség pedig nagy mennyiségen vásárolja.

Debrecen ezer juhot vásárol, s ennek olcsó kiemeléssel igyekezik az árakat letsorítani.

Székesfehérvár városi hatósága dán marhahús konzervet, gulyás-koncertvet, kolbászt rendelt.

Miskolc városa a nagy husdrágáság enyhítésére vadászterületet bérlet ki, ahonnan nagy mennyiségű vadhus, különösen vaddisznó és özhuzs kerül városi piacra. A vaddisznóhús kilója 3 korona, az özhuzs kilója 3 korona 20 fillér.

Szegeden az iparosok fogyaszta szövetsége sertéshizálólepet létesít. A tervezet szerint minden iparos, aki megfelelő részletekben 200 koronát fizet be a szövetkezeti pénztárba, egy teljesen kihiatalt sertést kap.

Nagyváradon a város 400 darab libát vásárolt előnyös áron, azonkoríván egy vagyon vöröshagyományt métermázsánkint 76 koronáért. Tárgyal az élelmezési ügyosztály egy városi sertéshizálalda felállítása érdekében, Győr városához hasonló módon akarja a kérdést megoldani. Szövetkezik egy vagy több vállalkozóval, aikik számára követítik a sertést, szerez kukoricát. Ezzel szemben a sertés hizálalda a város által megszabott áron látja el a közönséget zssirál és hussal.

Debrecenben a főkapitány leplezte a henteseket, hogy eldugják a szalonátt és a zsírt, hogy később magasabb áron kiárulják. A hatóság szigorúan jár el velük szemben.

Pécs város vezetősége még a jobb időben 900 darab sertést vásárolt, azokat kihiatala és most olcsón bocsátja a közönség rendelkezésre. Elő sulyiban 2 korona 85 fillér az ára ezeknek a sertéseknek. A városi zsír kilója 4.48 K. De a most hizlalóba vett sertést elősúlyban 5.20 K-ért kapja.

Arad is megakarja ezt tenni. A közelmezési bizottság javasolja a tanácsnak, hogy a város a hentesektől vegyen át sertéseknek, a zsírt olvassa ki és olcsóban mérje ki a közönségnek. Erre a város 4800 koronát fizetne rán.

Hatósági élelmiszerüzlet.

Sok város állított fel, különösen a háborúban hatósági élelmiszer üzlet. Most épen az aradi élelmiszerüzletről olvassuk, hogy a forgalma annyira megnövekedett, hogy fióküzletet kell nyitnia.

Ide iktatjuk Temesvár város tejközpontjának 1914. évi zárszámadásait is, mely szerint bevétellek 198.518 K 60 f-t a kiadások . . . 196.269 K 27 f-t tettek ki, minél fogva a tiszta jövedelem 2.249 K 33 fill. volt.

Városo!, ankétja.

* Az aradi közélelmezési bizottság ugy határozott, hogy ankétra hívja meg Szeged, Temesvár, Nagyvárad tanácsának azt a tagját, ki a közelmezési foglalkozik. Az ankétet, melynek célja az, hogy megismérjék más városok intézkedéseit is, legközelebb meg is tartják Aradon.

Gyors eljárás az élelmiszer uzsonások ellen.

Nagyváradon a rendőrfőkapitány belátta, hogy a piaci, illetőleg élelmiszer uzsonát csakis gyors

és radikális ítélezethozatalal lehet megrendszabályozni s azért utasította a kihágási bíróság vezetőjét, hogy az élelmiszerüzorsára vonatkozó feljelentések soron kívül, hárrom nap alatt kell letárgyalni. A tanács szintén soron kívül tárgyalja ez ügyeket.

Debrecon különben szintén a kihágási eljárás gyorsításáért írt fel a kormányhoz s feliratákat megküldötte Ujvidéknek is.

Lesz-e majd tiroli maróni?

Elmult a nyár, a vénasszonyok őtényara is továbbpült s már siető robajjal közelidik a tél. A napszakokkal kalendáriumi pontossággal váltakoznak s csak a világra szabad háború s öökölés nem változik. Ágyukból bőlődő dörgésében, gépfegeverek kattogó ropogásában, aknák robbanó dörjeiben, pusztító fegeverek duhaj csattogásában elvész a katonák hurrázó, éljenző, rajtázo lelkessütsége, a sebesültek, betegek jajszava, minden hang a fegyveré s jön, jön a tél a maga ridegségével.

Itthon azonban az élet a régi időkre emlékezet. Hideg, téli estéken, amikor a korzót dideregeve járjuk és a kezünk meggemberek a tél fagys lehellelétől, minden jól esett az utcasorok gubbaszkdó maróni nénihez menni s forró marónin, vagy gesztenyén melengetni kezünket.

A hadüzenet óta Olaszországból minden behozatal szűntel. A makaroni után a maroniár kerül a sor, aminek hiányát érezni fogjuk. Amin azonban már eddig is sok mindenről lemondunk, nagyon könnyen lemondunk a maroniár is. A marónit Dél-Tirolból, Görz vidékéről és föleg Italiából importáltak eddig.

Az idén magyar baka áll ört Dél-Tirol határán s egész Tirol belsejében. Oda senkisek mehet, Görzhöz sem tanácsos közeledni a hitvány maróniért, mert könnyen talán gránátot kaphat az ember.

Réklám sem hirdeti majd a marónit, ami forróságával egy kis melegséget varázsol a hideg télel:

It fris melleg Marónni kapattó.

Hogy lesz-e az idén maróni és narancs, erre vonatkozólag kérdeztünk egy ujvidéki füszer-nagykereskédő cégez, ahonnan a következő választ kaptuk:

— Az idén sem narancs, sem maróni nem lesz. Italiából nem kapunk, Tirolt nem lehet megközelíteni civileknek, ott legfeljebb a katonák éhetnek marónit, ha megkívánják. Lehet azonban, hogy lesz valami kis behozatal semleges államokból, amelyek Italiából kapják, de az bizonyos, hogy a maróni ára is kétszeresre, vagy háromszorosa fog emelkedni.

Ezután alighanem az apró gesztenyével kell csal beérnie az itthon sétálóknak s amellett gondolni Itália szép kék egére, ahol, ha ugy tetszik a talianok meg is fulladtaknak az otthonmaradtak marónítol.

Ágyukat öntenek az ujvidéki templomok harangjaiból.

A napokban tették közzé a kormánynak azt a rendeletet, amely a háztartásokban található réz és nikkkeltárgyak rekvírálását rendeli el. November elsején összeszedik azoktól, aik eddig önként nem adták oda a részüktől, rézmzsarat, gyertyatartókat, kilincseket, hogy ágyukat öntsenek belőle.

Amikor a réz rekvírálárasa vonatkozó rendelet megijelent, majdnem mindenkiben felvétödött a gondolat, hogy miért nem szedik inkább a harangokat össze, ezekből egész tekintélyes mennyiségi ágyut lehetne önteni, minthogy 1848-ban is harangokból kerültek Gábor Áron ágyai.

Az Ujvidéki Hirlap tudósítója felkereste Fáth Ferenc ujvidéki plébánost, hogy nála érdeklődjék, nincs-e esetleg valami kánonjogi akadálya annak, hogy a templomok harangjaiból a haza határait védő ágyuk legyenek. Fáth Ferenc a következőket mondta:

— Semmiféle kánoni, vagy egyházigói akadálya nincs annak, hogy a templomok harangjai nem hazafiasa célt szolgálnak. Annyira nincs, hogy a közel jövőben az ujvidéki harangok érnyevel már nem az előket hivja s nem a halottakat kíséri, hanem halált küld az ellenség felé. Az ujvidéki harangokból ágyu lesz.

— A beltéri plébániának 4 harangja van. Ebből kettő a kalocsai egyházmegyei hatóság utján már régebben, még a férfekvíralási rendelet kiadása előtt felajánlottunk a hadigymiszternek. Eddig azonban ugyálszik nem volt erre szükség, mert ajánlatunkat nem vették figyelembe. Ha a hazának kell, a lélekharangon kívül csak egy nagy harangot tartunk meg.

— Igaz, hogy harangjaink nagyrészt kegyes adomány, értékes emlék és megbecsülendő reliquia, azonban most olyan céra kérik, hogy nem szabad haboznunk...

Ezeket mondotta ujvidék hazafias plébánosa s ebből örvendetes jelenségek tetszik ki, hogy az ujvidéki r. kath. plébánia hazafias lelkessel már felajánlotta a templomok harangjait, hogy azokból ágyut öntsenek. Senkinek nem szabad s nem ilik tehát habozni, amikor a háztartásban lévő fémtárgyat kérlik tőle.

Dr. Hadzsi Koszta sajtópöre.

A mármarosi skizma-pörrel kapcsolatban a Zaszlava című szerb napi lapban Hadzsi Koszta dr. ügyvéd tollából egy cikk jelent meg, amely a mármarosszigeti csendőrökkel és határréndőrökkel különböző brutalitásokkal vádolta meg.

A cikk a következőket mondja: A csendőrok a görög-kelétek háját levágta s addig verték őket,

amig azok a saját hajukat le nem nyelték. Igy történt az is, hogy egy vadlottat, mert nem akarta a görög-kath. vallást fölvenni, egy ló farkához kötöttek. Egy szegény családnak lakásából kiszakították az ablakokat s az ajtókat és öt kis gyermeket hagyta huszifokos hidegen, úgy hogy másnap a szomszédok félíg megfagyva találták őket. A pöriratok mellé Astázia tisztelelő céduáláit csatolták, amelyeket fölhíváskép a csendőrséghöz, vagy a határréndőrséghöz intéztek s amelyek így szólnak: Fékezzük ennek vagy aunak a büntetését, mert az illető már megbühöndött, megtagadta a skizmát. A csendőrség tehát Astázia rendelete szerint bánt el őr módron, mint ahogya a spa nyol inkviziciójában szokás.

Ezt a cikket az ügyészség inkriminálta. A szegedi törvényszék most tartotta ez ügyben a tárgyalást. Az itélkező tanács elnöke Elekes Gyula dr. volt.

Hadzsi Koszta dr. kihallgatása alkalmával előadja, hogy nem érzi magát bűnösnek. Az inkriminált cikkben foglaltakat előzetesen megírták a Népszava és a Világ. Ő csupán e fővárosi cikkek anyagát írta meg a Zaszlavában. Kéri a bizonyítás kiegészítést abban az irányban, hogy hallgattassanak ki a skizmapör tanui, aik igazolni fogják a cikk adatait.

Hosszas tanácskozás után a törvényszék a bizonyítás kiegészítését elrendelte olyformán, hogy átir a debreceni és mármarosszigeti törvényszékhez a skizma-pör iratainak beszerzése végett.

HIREK

Kitüntetett hős. A király driescherti Waberer György nyívezérnagynak, egy erőd tüzérsgép parancsnokának az ellenséggel szemben tanusított kitüntő szolgálata elismerései a hadiékitményes 3. o. vaskorona rendet adományozta. Waberer Györgyben, a kit még a béke idejéből városunk lakosságára előnyösen ismer, egy minden tekintetben érdemes férfiut s katonát ért a királyi kegy.

A virilisták névjegyzéke. Ujvidék város virilistáinak névsorát szeptember hó 30-án kellett volna az igazoló választmánynak megállapítani. Miután azonban a törvény rendelkezésénél fogva a virilis jog megállapításánál a hadiadót is figyelembe kell venni, az igazoló választmány tiltását csak a hadiadókivetése utan fogják megtartani.

A közigazgatási bizottság ülése. Matkovits Béla főispán a közigazgatási bizottság október havi ülését e hó 14-ének délelőtti 11 órájára hívta össze a kis tanács terembe.

A cukor maximális ára. Profümája Béla polgármester hirdetményileg tette közé a cukor maximális árat; s szerint az előrendű finomítvány nagy süvegekben szabadon kg.-ként 109 fillér; másodrendű finomítvány, selejt finomítvány, vagy melis kg.-ként 108 fillér; kockacukor netto 50 kg.-os ládákban kg.-ként 113 fillér, lisztcukor netto 50 kg.-os ládákban kg.-ként 113 fillér. A megállapított árak október hó 4-én léptek életbe. Aki a rendeletet megszegi, kihágást követ el és két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtatik.

A első hazaárulási vagyon elköbözés esete az ujvidéki törvényszéken. Novakov Mita, volt szilbácsi lakós, a 6. gy. e. szolgált és onnan ellenlégese területre szökött. A 32. gyaloghadostály bírósága megindította az eljárást ellenére és megállapította atta, hogy „önként lépett ellenlégese területre” és ez által hazaárulást követte atta. Ennek folytán áttette az iratokat az ujvidéki kir. törvényszék vizsgálóbírájához a „hazaárulók vagyoni felelősségéről” szóló 1915. évi XVIII. törv. cikk alkalmazása végett. Dr. Korény-Scheck Vilmos vizsgálóbíró nyomban elrendelte a zárlatot, minek folytán Novakov összes vagyonát lefoglalták. Ez volt az ujvidéki kir. törvényszéknél az első eset, midőn a hazaárulók vagyoni felelősségéről szóló törvény alkalmazták, amelynek értelmében ezután az államkincstár megfogja indítani a pert Novakov Mita ellen — akit ügygondnok után fog megidézni — a zár alá vett vagyon elköbözása végett.

Miért drága a vadhus? A mi kizsarolt fogyasztó közönségünk sehogyse tudja megérteni, hogy mivel lehet a vadhus árának öröletes emelkedését megokolni? A nyulat, a szarvast, a foglyot, a fácánt nem kell drága kukoricával etetni, napszámot se fogadnak melléje, hogy megvakarja, ápolja, gondozza s végül a hadsereg számára se szállítják, vásárokra se hajtják s mégis fölment az ára. Érthetetlen dolog! Mi pedig azt nem értjük, hogy a közönség a vadhus árának emelkedését nem érti. Evés között jön meg az étvág. Amikor a zsárolás elhalámasodik, akkor mindenek, még a gombának is fölmeleg az ára. Ehető hus lévén a vadhus, noha nagyon megvolna 2 koronával fizetve kilója; de mert az egyéb haszfélék ára 5—6 korona körül jár, a vadat se szabad olcsón mérni.

Adományok Ujvidékfaluvalára.
Kovács István és Ilonka 300 koronát, Ujvidék rendőrségi tiszttelői 20 koronát juttattak a főispáni hivatal utján Ujvidékfalu felépítésére.

A színtársulat szubvenciója.
Füredi Béla színtársulata kedden este fejezi be ujvidéki szezonját az „Egy test, két lélek” című szennációs drámával. A városi tanács méltánylandó azt a nemes igyekezetet és kulturmunkát, amelyet a színtársulat itteni működésével produkált, ma délelőtt tartott tanácsülésen kiutalványozta a színtársulatnak az 1000 koronás segélyt.

A harmadik hadikölcsön. Holnap veszi kezdetét a harmadik magyar hadikölcsön jegyzése. Ujvidéki jegyzési helyekből dr. Téleszky János, pénzügyminiszter, a mint a multkor is, az összes helybeli pénzintézeteken kívül még a postatakarékpénztárt és az adóhivatalt is jelölte ki.

Elutasztak a bolgáraink. Az ujvidéki bolgárok is leglelkesebben a legnagyobb készseggel teljesítették hazájuk behívó parancsát, a melyet Ujvidéken is eljuttattak hozzájuk. A rendőrségen jelentkeztek bizonyítványokért a bevonuló bolgárok. Nagyon sok közülük családostól is hazaindult, miután itthon pénzzel tette mindenét. A szorgalmas kertművelők a feleségüket, gyermeküket is viszik, mert bizonysora veszik, hogy a felszabaduló Macedoniában kitűnő földet kapnak az uj, nagygyá lett Bulgáriában. Az ujvidéki bolgár kertszek összes terményeit átvették már az ujvidéki kereskedők uly, hogy a bevonulók a legcsekélyebb vesztésgél nélküli teljesítethetik a házjak iránti kötelességeiket.

Közigazgatási bejárás. Csötörtökön délelőtt 9 órakor egy a Dunaparttal összekötő vasuti vágány közigazgatási bejárását tartották meg, a melyen az elnökö dr. Hazay Rádó miniszteri segédtitkár a miniszter megbízából az ideiglenes építési engedélyt megadta.

A hadiadó kivetés. Hétfőn délelőtt 9 órakor kezdi meg az ujvidéki adófelszolamlási bizottság a hadiadó kivetését. A bizottság a városház 15. szám alatti helyiségeben fog működni. A pótólalag felvett hadiadózó-jelöletek kivetési javaslatát hétfőn teszik közzé.

Felelős szerkesztő és kiadó:
dr. Königstädtler Ottó.

Ri mit lát,
Ri mit tud,
Ri mit hall
Közölje az
Ujvidéki Hírlappal.

Ahogy a német katónákat utnak ereszlik.

Mit visznek magukkal a csapatok?

A hivatalos jelentés tudtul adta, hogy az új offenziva megkezdődött Szerbia ellen és uly mi, mint a német csapatok erős támadással ejtették rémületbe a cár szerencsétlen protezséit. A német katonáknak a Balkán felé való özönlése érthető érdeklödést kellett, amerre elvonultak. A Balkán közelében lévő vidékek lakói ilyen tömegben eddig még nem szemlélhették közéről a német csapatokat és így nem kell csodálkozni azon, ha a félelmes és hü szövetséget kitüntető érdeklödések fogadta utjukban. Csodállal figyelték meg daliás alakjukat, gyönyörködtek jól kedélyükben és a halál kapujában is megtartott nagyszerű vidámságukat.

A fölszerelésük sem kerülhetet el a bámulók figyelmét. minden képezeitet felülmúló gondossal és körültekintéssel szereltek föl a Balkánra készülő csapatokat. Az aránylag kicsinek mondható hárításokban a minden nap életsük-ségleti cikkek a legutolsó darabig megtalálhatók. Természetesen rovarport is visznek magukkal, mert, a tudomány megállapítása szerint a kiütéses tifusz legveszedelmesebb terjesztője a ruhatetű, amely ellen rovarport lehet hatásosan védekezni.

Föltünt egyeseknek, hogy a német katonavonatokon utazó legrégenek nem igen fogyasztanak kávét s tejet az egyes vasutti állomásokon. Az érdeklödők megtudták, hogy minden német katonavonat végén istállónak berendezett vagon is található, amelyben átlag három-négy tehén pihen és eszi a finom orosz takarmányt, hogy aztán bőven ellássa tejjel a harcosokat. minden vonaton természetesen tábori konyhái is vannak, amelyeken ép uly fözök az izletes ételeket, mint a harctéren szokták.

Az se érdektelen, hogy a német csapatok mindenfelé magukkal visznek különböző nem romlandó élelmiszerkeket és tartózkodási helyükön csak a romlandó ételneümük szerzik be. Hogy mi ennek az oka, azt így magyarázza egy német tiszt:

— Tudjuk hogy Magyarországon igen nagy drágaság uralkodik. Nálunk egy hétként lehet tálalkozni abból a pénzből, amit Magyarországon két nap alatt elköltenek. Hogy mi az oka ennek a nagy drágaságnak, azt mi nem kutatjuk, azonban mi nem akarunk árdrágítók lenni, s nem ki-

vánjuk még jobban tömni azokat, kik ügyesek, de lelkismeretlenül kihasználják a közönség szorult helyzetét.

A német csapatok vezetői jól tudják, hogy a harcoló katona még a csaták tüzében sem felejtheti el, hogy nem fából alkotta meg őt a teremtő. A természeti ösztönökkel, a fiatal hév emberi vágyával számolni kell ma a hadvezéreknek. De viszont arra is gondolniuk kell, hogy a Balkán sötét és buja vidékein a fiatal katonára olyan veszélyei leszélnek, amelyektől nem védenhetik meg a drótakadályok és a negyvenkettős mozsarak. Ezek ellen más védelmi eszköz alkalmazandó. És a német tábornok gondoskodtak róla, hogy a harcos fiuk még akkor is biztonságban legyenek, ha vágynak támadna megismerni a Balkán rejtelmese, forró éjszakáit . . .

Nem maradt tehát más terheiő vállomás, mint Milovanov Sándor. De a történetek után a bíróság vállomásának hitelt nem adott, s miután kitűnt, hogy Szilajdzsin Mihály ártatlanság, a bíróság felmentette, azonban Milovanov Sándort hamis tanúzás és hamis tanúzásra való rábirás büntetés miatt letartóztatta.

A felmentő ítélet ellen az ügyész-ség felebbezést jelentett be.

1578. sz.

Mozsor községtől.

1915.

Bérbeadási hirdetmény.

Mozsor község előjárósága ezzennel közösségi teszi, hogy Mozsor község tulajdonát képező s a III. öblözében egy tagban fekvő 427.¹³³⁵ hold kezével ajánlatot esetén pedig ezen területtel összetülfogó még 404.¹³³⁶ összesen téchát 832.²²¹ hold szántóföldet — 6 esetleg 12 évi idő tartamra nyilvános árvérés után bérbe fogja adni.

Az írásbeli ajánlatok 1915. évi október hó 16-ig Mozsor község előjáróságánál nyújtandók be, még pedig határozottan kifejezve, hogy az ajánlattevő mily ajánlatot tesz 427.¹³³⁵ holdas és mily ajánlatot tesz 832.²²¹ holdas bérletre 6, illeve 12 évi időtartamra.

Árverési feltételek a községi jegyzői hordában a hivatalos órák alatt bármikor megtékeintetők.

Mozsoron 1915. évi szepember hó 15-én.

Bedov Milán s. k.
biró.

Lalin János s. k.
jegyző.

1-2

Fotárgyaláson letartóztatott tanu.

Nemzetiség elleni izgatás buntéssel volt vádolva Szilajdzsin Mihály óbecsei szíjgyártó, akinek ügyében kedden itélkezett az ujvidéki kir. törvényszék büntető tanácsa.

Az ügyészeg Szilajdzsin Mihályt megvádolta, mert állítólag azt mondotta, hogy „az oroszok már bent vannak Magyarországon, bár már Čbecsn volnának, hogy neki a vállalt munkáját ne kellene elszállítani“.

A nyomozás során a vádat a határrendőrség előtt a feljelentést tevő Milovanov Sándor és Dzsigurszky Ignác tanuk igazolták.

A fotárgyaláson azonban fordulat állott be. A vádolt megmaradt abbeli kijelentésénél, hogy ő az inkriminált kifejezéseket nem mondotta. A tanuhallgatás során azonban Milovanov Sándor újból megmaradt eredeti vállomásánál, és újból bizonyította, hogy vádolt igenis megtette fenti kijelentést.

Most Dzsigurszky Ignác tanura került a sor. Midőn az elnök őt az eskü szentségére és annak következményeire figyelmezette, kijelentette, hogy most megfogja vallani az igazat, mert a határrendőrségen tett vállomása nem felel meg a valóságnak: ő vadvállott az inkriminált kijelentést soha sem hallotta.

A határrendőrségen csak azért vállott terhelően, mert Milovanov Sándor neki 100 koronát igért, ha terhelően vall, de most ő azt akarja, hogy lelkismerete tiszta legyen, hogy ne szenvedjen senki sem ártatlannal.

oooooooooooo

Bécsi konzervatorianó

zongora és ének órákat ugyanmint felsőbb leányiskolai tantárgyórákat — német és magyar nyelven — ad saját lakásán. Nagysikerű módszer. Sok évi működési bizonyítványok. Beszélhetni naponta 10—11-ig és 3—4 óráig Andrássy utca 8. szám jobbra. Tanítási díj óranként 3 korona.

oooooooooooo

1916. május 1-től
kiadó a
KÖZPONTI HITEL-INTÉZET házában levő 5
szobás modernuri lakás.